

[Finansministeren.]

lammeform, og jeg indrømmer, at det ligger til min natur, og jeg vil helst være det. Men så sagde han til mig sådan lidt advarende: man kan kun finde lidt ly under lammehaler! Nu er det jo for et lam ikke ligefrem det sted, hvor lammet selv finder mest ly, det ville være en underlig kropslig stilling, det i så fald skulle indtage, så jeg har i hvert fald ikke tænkt mig at finde ly under min egen hale, men jeg synes, det var rart, at hr. Lysholt Hansen ville gøre mig til et lam.

Med hensyn til udgiftsstigningen har jeg jo måttet høre en hel del også i anledning af konservative valgannoncer. Som det fremgik af min fremsættelsestale, og som det også er fremgået af andre oppositionsordføreres indlæg her, så er der sket en nedsettelse i stigningstakten, så er de 3.000 mill. kr., selv om tallene i og for sig svarer meget godt til i fjor, relativt betydelig mindre, for de beregnes på et større grundlag. Og hvis hr. Lysholt Hansen hører på det, andre ordførere siger fra oppositionsside, vil han forstå, at der er mange, som mener, at vi har skåret for stærkt ned, og jeg har også forstået af og til på den socialdemokratiske agitation, at det var en nedskæringsregering, vi havde. Men nu er vi altså i den situation, at vi skal kritiseres, fordi udgifterne stiger for meget. Man kan tage hatten op, man kan lade hatten ligge; der er ikke nogen af de to, som sidder dér midt for til venstre, der vil være tilfreds alligevel. Og det tror jeg, viser lidt af hulheden i oppositionens kritik af regeringen: at den vil ligesom ride to heste. Den vil både ride hesten med, at det er en nedskæringsregering, og samtidig hesten med, at det er en regering, der flotter sig gevaldigt med borgernes penge.

Den tilpasning af udgiftsstigningerne til nationalproduktets stigning, som jeg i hvert fald mener er nødvendig, må gennemføres gradvis, og det gav jeg også udtryk for i fremsættelsestalen. En regerings evne til at arbejde for det program, den er gået til valg på, må afhænge af, hvilke resultater den når i valgperioden. Vi arbejder altså for, som det også fremgår af 4 års budgettet, at tilpasse de to procenter til hinanden.

Hr. Lysholt Hansen stillede mig nogle spørgsmål om personaleproblemer. Som det

fremgår af finanslovforslagets anmærkninger, har det ikke været muligt for finansministeriet at få personaletallet for Danmarks radio, hvilket jeg beklager, og hvilket jeg tror det vil være nødvendigt for finansudvalget at sikre sig i sit arbejde.

For Grønlands tekniske Organisation kan jeg oplyse, at stigningen på finanslovforslaget 1968-69 fra det faktisk ansatte personale pr. 1. april 1967 androg 455 personer. Det tilsvarende tal er nu 347, og jeg kan oplyse, at når finanslovforslagets afslutning har fundet sted, altså 1. april 1970, vil GTOs personale være 2.655 mod som foreslået i fjor 2.916 allerede i år. Den styrke, der i år skulle have været på 2.916, er ved indledningen til dette år kun blevet til 2.308, således at der her har fundet en reduktion sted af det faktisk ansatte personale.

For byggeforskningsinstituttet regnede man i fjor med en stigning på 38 personer og nu kun på 16.

Så er der spørgsmålet om tipstjenesten. Jeg tror, jeg sagde i formiddags, at jeg beklager ikke blot, at vi ikke fik de oplysninger, der fremkom under sagens gang, til finansudvalget i rette tid, men jeg beklager, at jeg har været i den situation at måtte give finansudvalget et skønnet underskud, som ikke svarede til de faktiske forhold, og jeg har givet en redegørelse for, hvordan dette er sket. Men jeg vil ikke lade mig tvinge til her fra folketingets talerstol at udtale noget som helst om, hvordan jeg vil forholde mig over for skattedepartementets embedsmænd i den anledning.

Så havde hr. Lysholt Hansen en del mere af mit svar vedrørende obligationsopkøbene i september, det svar, jeg gav i begyndelsen af oktober måned. Nu er det jo, som om hr. Lysholt Hansen vil stille det op på den måde, at enten må den ene forklaring være rigtig, eller også må den anden forklaring være rigtig. Ja men det er da klart, at der er tale om samvirkende faktorer. Det er klart, at det, således som økonomiministeren har forklaret, spiller en væsentlig rolle, at obligationsrationeringen er ophævet, men det spiller da også nogen rolle, og det har dog kunnet ses kvartal for kvartal af den, der i nogle år har fulgt bevægelserne i Nationalbankens køb og for opbygningen af eller faldet i statens løbende konto, at der sker en bevægelse, som er nogenlunde samstem-